

KOMUNIKAT

O WZNOWIENIU DZIAŁALNOŚCI SEKCJI EKONOMIKI ROLNICTWA PRZY WARSZAWSKIM ODDZIALE PTE

W końcu listopada 1956 roku dzięki inicjatywie grupy ekonomistów z Instytutu Ekonomiki Rolnej i przy ogromnej pomocy prof. dra A. Żabko-Potopowicza wznowiła swą działalność Sekcja Ekonomiki Rolnictwa PTE w Warszawie.

Do udziału w pracach Sekcji zgłosiło swój akces ponad 60 członków PTE.

Nowy zarząd Sekcji wybrany został w składzie: przewodniczący — mgr Stefan Królikowski, zastępcy — dr Stanisław Antoniewski i mgr Piotr Kaltenberg, sekretarz — mgr Józef Okuniewski, i członkowie — dr Władysław Nowicki i dr Tadeusz Gołębiowski. Plan pracy Sekcji obejmuje szereg węzłowych dla teorii ekonomiki i polityki rolnej problemów, które będą przedmiotem prac członków i dyskusji na zebraniach Sekcji.

W okresie pierwszego półrocza 1957 roku jako główne problemy, którym poświęconych zostanie szereg szczegółowych referatów, dyskusji i zebrań typu klubowego, wysunięto:

- 1) miejsce i rola rolnictwa w gospodarce narodowej,
- 2) zagadnienia opłacalności produkcji rolnej,
- 3) problemy ustroju rolnego,
- 4) organizacja społeczeństwa rolniczego,
- 5) zaopatrzenie rolnictwa w środki produkcji i zbyt produktów rolnych.

Poszczególnym problemom poświęconych będzie po kilka zebrań dyskusyjnych, które rozpoczynać będą bądź szczegółowe referaty członków Sekcji lub zaproszonych referentów, bądź krótsze wystąpienia 2—4 osób zagajające dyskusje.

Oprócz problemów kluczowych projektuje się także szereg tematów szczegółowych wykraczających poza wskazane wyżej zagadnienia, jak:

- 1) zagadnienia organizacji gospodarstw rolnych,
- 2) cechy szczególne inwestycji w rolnictwie,
- 3) kierunki intensyfikacji rolnictwa,
- 4) formy regulowania rynku rolniczego,
- 5) bilanse rolnicze.

Praca Sekcji, a zwłaszcza jej zebrania dyskusyjne pomyślane są jako ośrodek wymiany poglądów ekonomistów rolnych z Warszawskiego Oddziału PTE, prezentowania indywidualnego dorobku poszczególnych członków i zespołów pracujących nad objętymi planem pracy zagadnieniami, przed jego publikowaniem, oraz kształtowania opinii ekonomistów rolnych w aktualnych zagadnieniach polityki rolnej.

Dotychczas omawiane problemy „Opłacalności produkcji rolnej“ i zapoczątkowana dyskusja nad zagadnieniami ustroju rolnego ukazały szereg interesujących prze-

myśleń i prac uczestników dyskusji, ale jednocześnie ujawniły wielkie trudności w znalezieniu wspólnego języka ekonomicznego między ekonomistami tzw. starej szkoły, których działalność naukowa i praktyczna przypadła głównie na okres międzywojenny, a młodszymi ekonomistami-marksistami.

Niestety ani okres międzywojennego dwudziestolecia, ani minione dwunastolecie nie były czasami rozkwitu polskiego rolnictwa, lecz przeciwnie — jego stagnacji i zacofania, co — nie przeceniając wpływu ekonomistów rolnych na politykę rolną — pozwala zasługi zarówno jednych, jak i drugich oceniać podobnie.

Nie wystarczą już dziś ani krytyka błędów i wypaczeń w polityce rolnej w ostatnich 8 latach, ani przypominanie o beznadziejności sytuacji ekonomicznej milionów chłopów w okresie międzywojennym, będącej rezultatem kapitalistycznej drogi rozwoju rolnictwa. Jedynie obiektywna ocena faktów, uściślenie pojęć i terminologii, jak apelował o to na jednym z pierwszych zebrań Sekcji prof. Zabko-Potopowicz, oraz pozbawione wzajemnych uprzedzeń uporczywe poszukiwanie dróg naprawy ekonomicznego mechanizmu naszego rolnictwa prowadzić będą mogły — przez swobodną wymianę różnych poglądów — do budowania polskiego modelu socjalizmu w naszym rolnictwie.

Temu głównemu zadaniu służyć będzie, mamy nadzieję — choć w skromnym zakresie i nie zawsze bezpośrednio — praca Sekcji Ekonomicznej Rolnictwa PTE.

Józef Okuniewski